

FESTIVAL TEATRAL IN BULGARIA

Stagiunea teatrală din R. P. Bulgaria stă sub semnul celui de-al VI-lea Festival național al artei scenice contemporane. Desigur, tonul îl dau teatrele din Capitală: Teatrul Național din Sofia, Teatrul Satiric, Teatrul „Risul și plîsul”, Teatrul Armatei, Teatrul Tineretului, Teatrul „Sofia”; alături de repertoriul autohton (autori ca Jordan Radieikov, Nadjalko Jordanov, Hristo Kazarov, Dragomir Assenov, Ivan Radoev, Stefan Zanev etc.), pe afișele lor figurează numeroase titluri din dramaturgia universală. Astfel, la Teatrul Național se joacă *Regele Lear* de Shakespeare și *Suflete moarte* de Gogol, la Teatrul Satiric, *Visul unei nopți de vară* de Shakespeare, la Teatrul Tineretului, *Doi tineri din Verona* de Shakespeare. De o deosebită atenție se bucură literatura dramatică contemporană din țări socialiste: se joacă *Sfînta* de Ion Druță (serior din R. S. S. Moldovenească), *Povestiri din vechiul Arbat* și *Jocuri crude* de Aleksei Arbuzov etc. Nu lipsesc dramaturgi ca Shaw, O'Neill, Albee, Mrozek.

O tendință specifică teatrelor sofote este aceea de a-și amenaja mici săli-studio auxiliare, unde posibilitățile de experiment sînt, practic, nelimitate și care oferă con-

diții unui contact direct cu publicul.

TEATRUL IUGOSLAV CONTEMPORAN

Cu ocazia ultimei ediții a Festivalului de dramaturgie iugoslavă de la Novi Sad, Sterijino Pozorje '78, revista trimestrială de specialitate „Scena” a editat un număr special în limba engleză, prezentînd cele mai noi realizări ale teatrului iugoslav.

ANOUILI LA „ATÉLIER”

La teatrul „Atelier” din Paris se repetă o nonă piesă a lui Jean Anouilh, intitulată *La Culotte*. După părerea autorului, ultima sa piesă nu poate fi încadrată în nici una dintre tendințele dominante ale creației sale — tragică și comică, adică „piese negre” și „piese roz”. Piesa se desfășoară în diferite modalități, de la burlesc pînă la poetic, cu treceri de la ironie la umorul de gen.

ACTIONEA „TEATRUL DESCHIS” DE LA RIO DE JANEIRO

În 1975, secția de cultură a municipalității fostei capitale a Braziliei a invitat ansamblurile teatrale din Rio de Janeiro să prezinte spec-

tacole în afara sediilor lor permanente, în școli, orfelinate, spitale, pentru locuitorii din așa-numitele „favelas”, cartierele șmace de la periferie. Pînă acum au fost prezentate 240 de spectacole; cu această ocazie, majoritatea celor peste 112 mii de spectatori au participat pentru prima oară la o reprezentație teatrală. Autoritățile municipale din Rio au atras la această acțiune 31 de ansambluri teatrale, printre ele aflîndu-se și trupe din alte orașe ale Braziliei.

PREMIUL „CASA DE LAS AMÉRICAS”

Juriul prestigiosului premiu internațional „Casa de las Américas” (întrunit la Havana), format din personalități culturale de prim rang — José Juan Arrom (Cuba), Chico Buarque de Hollanda (Brazilia), Orlando Rodríguez (Chile), Maria Sten (Polonia), Jorge All Triana (Columbia) și Gilda Hernández (Cuba) — a hotărît să acorde marile premii spectacolului *Celzeze zile care au zguduit lumea*, creație colectivă a teatrului „La candelaria” (Columbia), după lucrarea omonimă a lui John Reed, și a recomandat spre publicare și difuzare lucrarea *Secretar de stat* de Sergio Arrau, pentru conținutul său critic, pentru economia de mijloace, pentru umorul, teatralitatea și largă arie interpretativă ce o oferă

Teatrul Academic de Artă din Moscova (M.H.A.T.) — 80

Teatrul Academic de Artă din Moscova, celebrul M.H.A.T., a împlinit 80 de ani de fructuoasă existență artistică. Cei 170 de actori ai săi (alături de alți 1000 de lucrători) au la activ un remarcabil bilanț de reprezentații, realizînd echilibrul între tradiție și contemporaneitate. Directorul Teatrului, Konstantin Ușakov („...este

și rămîne modern teatrul realist”) caracterizează profilul instituției, pe de o parte, prin opera unor autori ca Cehov și Gorki, pe de altă, prin scrierile psihologic-publicistice ale unor Ghelman, Rozov, Vampilov, Roscin.

În curînd, într-o nouă clădire, se va inaugura o scenă experimentală pentru actorii tineri din trupa M.H.A.T. cu o sală de 120 de locuri.

BRECHT LA PRATO

La Teatrul „Metastasio” din Prato a fost prezentată în premieră piesa *Mama de Bertolt Brecht*, în regia lui Aquilo Calenda. Piesa, scrisă între 1930—1932, ia fost inspirată lui Brecht, după cum se știe, de romanul omonim al lui Maxim Gorki, apărut în 1907. Regizorul a reconstituit, în spectacol, atmosfera specifică Germaniei anilor '30. Interpretarea protagonistei, Pupella Maggio, formată în cadrul teatrului popular napolitan, este, după cum remarcă presa, excepțională.

TEATRUL POPULAR LATINO-AMERICAN

Întilnirea continentală dedicată teatrului popular, desfășurată la Quito, la care au participat reprezentanți din Argentina, Brazilia, Columbia, Chile, Paraguay, Peru și, bineînțeles, țara-gazdă, Ecuador, a adoptat, cu primă hotărâre, fondarea unui centru de documentare latino-american, cu sediul la Quito. Cei prezenți au subliniat importanța schimburilor de experiență între grupurile de teatru popular, recomandând lărgirea lor, între autori, directori, actori. Analizându-se situația actuală a teatrului popular latino-american, s-a tras concluzia că există o puternică tendință spre creația colectivă, care nu exclude, însă, modalitățile de creație tradiționale.

SĂPTĂMINA INTERNAȚIONALĂ A TEATRULUI, LA ERLANGEN

În cadrul celei de-a 20-a Săptămâni internaționale a teatrului, la Erlangen au fost prezentate peste 40 de spectacole de studio și de estră-

dă. Dintre spectacolele desfășurate în parcuri și în piețe, de un deosebit succes s-a bucurat *Nunta lui Figaro*, jucată sub titlul *O zi turbulentă din anul 1789*. Pentru prima oară, la această manifestare au participat și teatre pentru copii și tineret.

PANAMA : FESTIVALUL NAȚIONAL AL ARTEI TEATRALE

Bucurându-se de participarea a numeroase formații teatrale profesioniste, precum și a unor grupuri de amatori (muncitori, studenți și copii), în Panama s-a desfășurat Festivalul național al artei teatrale, manifestare de amplă rezonanță națională și populară, fapt ce reiese și din tematica abordată: mișcarea poporului panamez pentru suveranitate, formarea organelor puterii populare, reinterpretarea trecutului istoric. Premiul „Ricardo Miró”, acordat cu acest prilej, a revenit lui José de Jesús Martínez, pentru lucrarea *La guerra del banano*, operă inspirată din lupta poporului panamez pentru apărarea resurselor sale naturale, împotriva monopolurilor nord-americane.

SIMPOZION PIRANDELLO

Simpozionul Pirandello de la Palermo s-a deschis cu o expoziție de schițe de scenografie, inspirate de opera dramaturgului sicilian. „Fildrammatici di Milano” a prezentat un colaj din piesele lui Pirandello, inaugurând astfel seria reprezentațiilor care se vor desfășura la Agrigento, cu participarea unor companii teatrale din Ungaria, R. F. Germania, Canada și Italia. La lucrările simpozionului au luat parte cercetători ai operei piran-

dellienne, din Italia și din alte țări. Premiile Pirandello 1978 au fost acordate actriței Valeria Moriconi, actorului Alberto Lionello, regizorului de televiziune Marco Loto și regizorului elvețian Terri D'Alfonso.

EXPERIMENT TEATRAL

Franco Forte a conceput, la Nocera, un spațiu de joc pe care l-a numit „Teatro agro”; pot fi utilizate mai multe niveluri și pot fi aplicate diverse soluții de spectacol; raporturile dintre scenă și sală pot fi modificate; un alt spațiu teatral, aflat în apropierea gării, permite înscenări în modalități inedite. Un anuntit ermetism și înclinația de a prelua eclectic diferite sugestii inspirate de lecturi sau de alte montări constituie unele dintre limitele experimentului său.

„BIG ROOM“

Simone Forti și Peter Van Riper prezintă în Italia recenta lor producție teatrală, *Big Room*. Simone Forti învestighează în domeniul dansului, al teatralizării atitudinii corporale, al mișcării, înțealșă ca explorare a spațiului. El a studiat amănunțit și mișcarea animalelor, comparația dintre mișcarea animalelor și aceea a oamenilor a dat naștere dansului său, așa-numitului „teatru al corpului”. Într-un loc de joce delimitat de rampele a două scări așezate astfel încât alcătuiesc o spirală, Simone Forti dansează, dând viață unui spațiu mort, mișcându-se cu grație, estompînd eozura dintre două mișcări succesive. Peter Van Riper, autorul muzicii, cîntă la saxofon, la lăută și la alte instrumente, iar Simone Forti urmărește uneori muzica, alteori se mișcă independent de ea, despărțînd astfel cele două planuri — acela al muzicii și acela al mișcării.